

انواع بازخورد:

۱. بدون بازخورد
۲. پاسخ منفی (سرزنش)
۳. پاسخ مثبت (دادن اطلاعات مفید)
۴. هدایت مجدد (مثلاً: مطمئنی که رنگ ها از خط بیرون زده؟!)

در تصور عمومی، عدم کنترل گری باعث توحش کودک می شود؛ اما کنترل گری به معنای عدم اعتماد، عدم توجیه، عدم ترغیب به اندیشیدن، عدم یاری و حمایت در نهادینه کردن ارزش های مثبت است که این باعث رفتارهای تکانشی و وحشیانه ی بیشتری می شود.

رفتار ما در مقابل خطای کودک:

۱. قبل از خطا چه اتفاقی افتاد؟ (گذشته)

اینجور که معلومه یه خطایی صورت گرفته! اما لازم نیست به من توضیحی بدی! چون نمیخوام آبروت پیش من بره.. ولی بیا دوباره ی این صحبت کنیم که چیشد که این خطا اتفاق افتاد؟- این یعنی من کنار تو هستم نه در مقابلت!

۲. فکر میکنی چه جوری میشه جبران کرد؟ (حال)

جبران کردن دو جنبه ی خالق و مخلوق دارد. مثلاً برای جنبه ی مخلوق میگوید می روم و عذرخواهی میکنم! من میگم اگه خسارت مالی هم باید میدادی و پول کم داشتی، رو من حساب کن! (یعنی من اینجا هم کنارت هستم!)

اما برای جنبه ی خالق: خالق به تو احتیاجی نداره! تو احتیاج داری افت شخصیتی که در اثر گناه داشتی رو درستش کنی و برگردونی! آسانسور این کار، توبه است! یه راه اتوبانی هست که همون استغفاره. یه راه میانبر دیگه هم هست که اگه دوست داشتی میتونم بهت بگم!

اگه پرسید، اون راه اینه که خدا بخاطر ارزش بالای امام حسین علیه السلام، اگه تو به یاد مظلومیت ایشون ناراحت بشی، دلت بشکنه، محزون بشی، قبل از اینکه اشکت جاری بشه خدا تو رو میبخشه!

۳. چیکار میکنی که این خطا دوباره پیش نیاد؟ (آینده)

تو سوال اول، کودک شما ریشه یابی کرده که علت خطاش چی بوده! حالا میتونه با تغییر دادن اون، از دوباره پیش اومدن اون خطا، جلوگیری کنه. این تغییر تصمیم، باعث رشد کودک شما میشه!

